

Kedves Gyerekek!

Folytassuk Jób könyvének tanulmányozását a 8. rész az első hét versével.

„Akkor megszólalt a súahi Bildád, és ezt mondta: Meddig beszélsz ilyeneket, meddig lesz heves szél szádnak beszéde? Meghamisítja-e Isten a jogot, elferdíti-e a Mindenható az igazságot? Ha fiaid vétkeztek ellene, hibájukért fizetett meg nekik. De ha te Istent keresed, és a Mindenhatóhoz könyörögsz, ha tiszta vagy és becsületes, most újra rád tekint és helyreállítja otthonodat igazságodért. Bár először kicsiny voltál, végül igen nagyvá leszel.”

Jób egyik barátja válaszában egy részét olvastuk itt. Előző részekben Jób panaszait részleteztük, amire ez volt a felelete. Felelősségre vonó kérdései vannak szenvedő barátja felé. Kérdezi, hogy meddig beszél még ilyeneket, és Isten mindenek felett való jogát, igazságosságát védi. De kérdezhetjük, hogy Istennek szüksége van erre, hogy mi megvédjük őt? Ő előbb-utóbb meg fogja mutatni igazságosságát, jogosságát, hatalmát annak, aki ebben kételkedne. Amikor hitetlenekkel beszélgetünk Istenről, hitről, feljöhet bennünk ez a reakció, hogy megpróbáljuk védeni az Urat, és bizonygatni létezését, hatalmát stb. Én is kerültem már hasonló helyzetbe. De minden igyekezetünk ellenére mi valószínűleg nem tudjuk meggyőzni az ilyen embert. Nem is kell megvédenünk Istent, hiszen majd Ő gondoskodik erről. Ő tud hitet ébreszteni egy bűnös szívben. A mi felelősségünk, az, hogy jó példával, engedelmes étellel és, ha kell bizonyosságot téve éljük mindennapi életünket. Kerülhetünk mi is hasonló helyzetekbe, mint Jób, és elveszíthetjük néha türelmünket is, de az a fontos, hogy a megbánás helyét megtaláljuk. Szóval Bildád azt akarja itt mondani Jóbnak, hogy Isten igenis igazságos az ítéletében, mindenki azt kapja, amit érdemel. Jób gyermekei halálát is azzal magyarázza, hogy biztosan a hibájukért fizetett nekik Isten. Mert ugye emlékeztek még, hogy a hét fiú és három lány meghalt, mert rájuk szakadt a ház, amiben a születésnapot ünnepelték. Ez nagyon megrázó lehetett mindenki számára. Arra is szeretnék emlékeztetni titeket, hogy Jób rendszeresen áldozott Istennek, hátha a gyermekei szívükben vétkeztek ellene. Jób tehát biztosan igyekezett istenfélelemben nevelni gyermekeit, áldozott értük, és ezt a véleményt hallani barátjától, biztosan nem esett jól neki. Előfordul, hogy olykor azoktól kapjuk a legnagyobb 'pofonokat', sértéseket, akik közel állnak hozzánk. Ez amiatt is van, úgy gondolom, hogy őszintébbek tudunk lenni velük, de lehet sokszor érzéketlenebbek is. Ilyenkor, akit ér a sértés, csak az a felelőssége, hogy tudja azt elengedni, megbocsátani és ne sértődjön meg ezért. Aki pedig megsérti a másikat, kérjen bocsánatot és próbáljon meg figyelmesebb lenni.

De szeretnék még visszatérni ehhez a gondolathoz, hogy *ha fiaid vétkeztek ellene, hibájukért fizetett meg nekik*-Isten. Kérdezhetjük, hogy talán Jób gyermekei bűnösebbek voltak kortársaiknál? Nem gondolom, sőt talán még Istenfélőbbek, tisztességesebbek, szeretetteljesebbek voltak, mint mások. Egymást is biztosan szerették, mert mindegyikük születésnapját megünnepelték, együtt örültek. Valószínűleg emiatt nem a többi, világi barátokkal keresték a kapcsolatot. A fiai hibájáért fizetett valóban nekik Isten? Nagy kérdés ez, amikor meghal egy szülőnek a gyermeke, vagy gyermekei. Miért engedi Isten, hogy ilyen fájdalomban legyen része egy szülőnek? Nem tudjuk pontosan kitől, mikor és miért vonja meg az életet Isten, de nyugodjunk meg, hogy Ő mindent az ő bölcsessége szerint cselekszik. Van olyan dolog, amit mi nem látunk, hogy esetleg milyen más súlyosabb szenvedés elől menti meg, vagy a lelkét a kárhozattól. Lehet, hogy épp a fájdalmak során fordul Istenhez a szülő, vagy a fiatal.

„De, ha te Istent keresed, és a Mindenhatóhoz könyörögsz, ha tiszta vagy és becsületes, most újra rád tekint és helyreállítja otthonodat igazságodért. Bár először kicsiny voltál, végül igen nagyvá leszel.” Érdekes, hogy amit itt Bildád elmond, egy prófécia is lett, valóban helyre fogja állítani Isten az otthonát, és gazdagabban megáldja élete végét, mint azelőtt. De kérdezhetjük, hogy eddig talán nem a Mindenhatót kereste Jób, talán nem hozzá könyörgött? Még ha el is hagyta panasz az ő száját, de Istennek öntötte ki szíve bánatát. És jó, ha ti is mindig hozzá mentek őszintén, bármi is nyomja lelketeket. Dávid zsolttáraiban mindig kiöntötte őszintén a szívét Isten előtt. Isten azt mondta róla, hogy szívem szerinti férfiú. Isten jól ismeri gondolatainkat, szívünket, így nincs értelme előtte megjátszani magunkat. Tárjátok ki ti is szíveiteket az Úr előtt és keressétek őt minden helyzetben.

Ámen